

hvori vore dyrebare Interesser staae paa Spil, og hvori vi maae være fattede paa, at Afgjørelsen paa den sørgeligste Maade vil krænke dem. Vi troe derfor, at Ordet „Qual“ er mere betegnende end Udtrykket „Eibelse“, men iøvrigt er det naturligtviis Noget, man skal overlade til enkelte Medlemmer af Thinget at afgjøre, hvilken Affattelse der maatte være den helbigste. — Det er altsaa væsentlig den sidste Deel af Adressen, som har været Gjenstand for Meningsforskjellighed. Fra Udvalget foreligger der 3 Forslag, og der er af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) stillet et Forslag til en fjerde Affattelse. Der er vel af det nævnte Medlem stillet 3 Underændringsforslag til de 3 forskjellige Forslag fra Udvalgets Side, men det vil lettelig sees, at hvis hans Underændringsforslag skulde blive vedtaget, saa vil det omtrent blive det samme, enten det vedtages i Forbindelse med det ene eller det andet af de Forslag, der ere stillede fra Udvalgets Side. Hvad jeg væsentlig har at anføre imod to af disse Forslag, nemlig deels mod det af to af Udvalgets Medlemmer og deels mod det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds stillede, er dette, at ved Vedtagelsen af hvilket som helst af disse Forslag udvidses det, som skulde give Adressen sin Betydning, saaledes at, hvis man vedtager noget af disse Forslag, vil det efter min Opfattelse være meget at foretrække slet ikke at indgive nogen Adresse. Det er fuldkomment sandt, at der kan være en Opfordring for Folkethinget til at give Svar paa Kongens Tale til Rigsdagen ved dens Åbning, men det forekommer mig, at jo betydningfuldere og alvorligere Dieblisset er, desto mere bør Folkethinget see hen til, at der virkelig i det Svar, det giver, bliver et bestemt Indhold; men det forekommer Udvalgets store Fleertal, at dersom man vil affatte den sidste Deel af Adressen paa den Maade, der er foreslaaet af to Medlemmer af Udvalget, nemlig saaledes, at man siger, at hysere Dage med Guds Distand atter ville oprinde for vort Fædreland, „naar Konge og Folk samdrægtig og uforbeholdent slutte sig sammen under en Statsforfatning, som beskytter den folkelige Frihed i Grundloven af 5te Juni 1849, og med kraftig Bestræbelse for en

forøget Udbilling af det almene Velvære“, da vil man have valgt saa almindelige Udtryk, at de saa at sige Intet betyde, idet det naturligtviis vil berøe paa den forskjellige subjective Opfattelse, hvad der skal siges at være betryggende for den folkelige Frihed og fremmende for det materielle Velvære, og det er for Dieblisset ikke blot det materielle Velvære man maa have for Die. Den Indvending, jeg saaledes har fremsørt mod de to Medlemmers Forslag, kan jeg ligeledes gjøre gjældende mod det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds. Efter hans Forslag skulde Adressen affattes saaledes, at den hysere Fremtid skulde være belignet af Sammenslutning mellem Konge og Folk „om Opretholdelsen og Besættelsen af en Statsordning, som værner om Folkets Væsen og Character, dets selvstændige Bestaaen og folkelige Tilværelse, saaledes som Grundloven af 5te Juni 1849 hidtil har gjort“; men jeg tager ikke i Betænkning at paastaae, at naar man udtaler dette, udtaler man i Virkeligheden slet Intet. Udtrykket „Folkets Væsen og Character“ er saa svagt og almindeligt, at hvilken som helst Regjering, hvilken som helst Folkerepresentation, hvilket som helst enkelt Medlem eller hvilken som helst Borger her i Landet naturligtviis vil finde, at den Endring, han anseer for den bedste, ogsaa er den, der værner bedst om Folkets Væsen og Character; hvorvidt disse Udtryk iøvrigt ere adæquate, skal jeg ikke indlade mig videre paa at undersøge. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i Fald dette Endringsforslag vedtages, vil man heller ikke have sagt, at man anseer det rigtigt at holde fast paa den grundlovmæssige Frihed, der er givet ved Grundloven af 1849; der stilles kun den Fordring, at man skal forene sig om en Statsordning, der skal værne om de nævnte Goder, „saaledes som Grundloven af 5te Juni 1849 hidtil har gjort“. Man udelukker altsaa ikke, at der kunde komme en Regjering eller Folkerepresentation, som kunde sige: Det er vel ikke Grundloven af 1849, vi ville give Eder, men vi ville give Eder en Statsordning, der skal værne om den folkelige Frihed, „saaledes som Grundloven af 1849 hidtil har gjort“. Man vil derved uvidste af Adressen Alt, hvad der er bestemt,